

Slow down, brother.

Op het moment dat ik deze woorden schrijf, weet ik nog niet wat u, lezer van deze column inmiddels wel al weet. En dat is of Douwe Bob de halve finale van het Eurovisiesongfestival heeft 'doorstaan' om komende zaterdagavond in de grote finale te staan. Voor mij dus nog een vraag, voor u dus al een weet.

Hoe zal het gaan met de tien seconden stilte, die Douwe Bob van plan is in te lassen midden in zijn nummer? Zowaar een gewaagd maar ook wel heel toepasselijk idee, vind ik.

De meningen over het liedje zijn verdeeld. In NRC van 7 maart schrijft Frits Abrahams: "Een liedje met een uitgekauwd deuntje en een slechte tekst – ik begin steeds meer te geloven dat Douwe Bob dat Eurovisie Songfestival gaat winnen."

De schrijver vindt de tekst slecht omdat hij hem niet vindt kloppen, met name om de eerste regel. Vertaald: 'Ik ga nergens heen, en ik ga te snel nergens heen. Ik zou een plek moeten vinden om naar toe te gaan en rust te vinden'. Als je al nergens heen gaat, waarom dan nog een rustplek willen vinden?, vraagt de schrijver zich af.

Zelf lees ik deze regel anders. Ik lees er in wat Huub Oosterhuis beschrijft in een gezang: 'Overall haast en verkeer dat geen richting heeft, wolken lawaai als een vuur dat geen warmte geeft.' Het jezelf voortdurend voorbijlopen terwijl je geen richting heeft, geen focus kent, geen echte innerlijke vrede brengt.

Het kan dan geen kwaad als een zekere 'mister' aanwie de zanger hulp vraagt: 'Meneer, kunt u me helpen, want het lijkt er op dat ik verdwaald ben,' het advies geeft: 'slow down brother, slow down brother, slow down if you can't go on'. Het advies om het wat rustiger aan te doen als je niet verder kunt. Het advies om te stoppen met rennen en vliegen en je wat meer te focussen. Om ook wat meer zicht te krijgen op de warrige wegen waarop je aan het doordenderen was en oog te krijgen voor een weg die je wel innerlijke rust en vrede geeft.

Sommige mensen hebben veel baat bij mindfulness, bij bewuster en aandachtiger leven. Anderen gaan mediteren of wandelen of gaan eens even goed zitten voor het toegewijd bezig zijn met een dierbare hobby. Je neemt er doorgaans misschien te weinig tijd voor, maar je ervaart hoe goed het je doet als je er wel tijd voor neemt. 'Slow down' is niet hetzelfde als op je lauweren rusten of eindeloos tijdverdrijf zoeken, maar het is meer aandachtig leven en jouw doordraaftempo terugbrengen naar een menselijke maat.

Nu wij leven tussen Hemelvaart en Pinksteren denk ik aan de leerlingen van Jezus die bij het 'ten hemel varen' van hun Heer hun Lichtend Voorbeeld zijn kwijtgeraakt. Hij die steeds met raad en daad de juiste weg wees, deze Mister die je altijd het goede advies gaf, is verdwenen. Uit hun zicht. Hoe moet het nu verder? Zal de weg nu nergens heen gaan en zullen zij voortaan zonder focus veel te snel nergens heen gaan?

De leerlingen bevonden zich na de Hemelvaart in een huis vertelt de evangelist Lucas in zijn tweede boek, "de Handelingen van de Apostelen". Ze hadden zich blijkbaar teruggetrokken. En ze waren bij elkaar, wordt er duidelijk bij verteld. Waar gingen hun gesprekken over? Of waren ze te verslagen om te praten? Welke richtingen schoten hun gedachten op? Hoe zagen ze hun toekomst voor zich? Terug naar hun oude beroepen? Terug naar af?

'Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde.' In de Christelijke traditie noemen wij dat Heilige Geest. Een vuur dat wèl

warmte geeft. Een Geestkracht die wèl richting geeft. En die de mens die 'nergens heen gaat en veel te snel nergens heen gaat' weer recht op de voeten zet en in beweging brengt, en dat in een tempo dat rust geeft en innerlijke vrede.

Ds. Johan Meijer